

DE OOST-INDISCHE ROOVERSPRAAUW.

Een zeeofficier, over de roovers in Indië sprekende, verhaalde het volgende:

Gevaarlijk is de ontmoeting van inlandse zeerovers, die met eene menigte snelzeliende praauwen, stoutmoedig de kleine inlandse koopvaarders, ook wel een chinese wankang of kleine jonk, of een klein europeesch vaartuig aantasten en doorgaan, wanneer zij het overmeesteren, de personen die aan boord zijn, verradelijk om het leven brengen.

En nu maar ééne vraag: Zoudt ge niet liever een zendingsschip op de kusten onzer Oost-Indische eilanden zien, dan oorlogschepen of rooverspraauwen?

T. M. L.

GEBEDSVERHOORING.

Het was op het Kerstfeest van het jaar 1844, toen in de volkrijke fabriekstad Elberfeld een vroom werkman tot zijn fabriekheer kwam, en hem verzocht hem drie daalders te leenen, omdat hij voor het feest nog noodwendig eenige zaken koopen moest. Maar de heer gaf hem spottend ten antwoord: „Laat het u door uwen God geven, dien gij altoos zoo zeer vertrouwt." Ernstig antwoordde de arbeider: „Ja, die zal mij dit ook geven." Nauwelijks was de arbeider heengegaan, toen de heer dacht: „Ik had hem toch maar moeten geven;" maar de arbeider was weg, en droeg onderweg de zaak op aan zijn getrouwen Hellaand, aan Hem die barmhartig is en gaarne helpt.

Dien avond zat hij met de zijnen in de armelijke kamer en klaagde over zijnen nood. Toen hoorden zij op eens een geschreeuw van baldadige jongens op de straat, en in hetzelfde oogenblik reeds rinkelden eenige vensterruiten in de kamer, want daar door werd eene groote doode raaf binnengeworpen. Klagend riep zijne vrouw: „Moet ons in onzen nood dit nog overkomen!" Toen zij dit zeide, wilde zij de raaf weder door het venster wegwerpen, doch de man bemerkte, dat de raaf een buitengewoon dikke hals had; hij nam haar in zijne hand, voelde aan den dikken krop, en bemerkte dat deze zeer hard was. Dit bewoog hem den hals open te snijden, en een gouden keten blonk hem tegen. Verwonderd zeide hij tot de zijnen: „Ziet, hier zendt God ons hulp!" Hij nam den keten en bragt hem bij een goudsmid, die hem drie daalders daarop leende, totdat mischien de regtmatige bezitter mogt komen.

Na de feestdagen kwam de werkman weder op de fabriek, en de heer vroegde hem of hij het geld gekregen had? „Ja," antwoordde de op God vertrouwende man, „God heeft het mij gegeven." Nu vertelde hij het verhaal met de raaf. De heer stond verbaasd en zeide: „De raaf is van mij, en de keten van mijne vrouw, die haar sedert de raaf stierf gemist heeft; zeker heeft de raaf den keten willen inslikken en is gestikt." De keten werd ingesnik, de vrouw herkende haar eigendom, terwijl des arbeiders loon verhoogd en hem de drie daalders geschonken werden. Hij had met David nu aanleiding om uit te roepen: „Erkent toch dat de Heere zijne heiligen wonderlijk leidt. De Heere hoort als ik Hem aanroep." (Ps. 4: 4, volgens Luther.)

Bezit gij waarlijk wijsheid, dan zult gij zoo nederig zijn, dat gij u zelve voor dwaas houdt en een ander daarentegen uitnemender dan u zelve. Dit wordt echter niet op één dag geleerd. Is uw verstand waanwijsheid, dan zult gij juist het tegengestelde in u bespeuren.

S.

ANTWOORD OP EENE GEWONE VRAAG.

Bijna iedereen vraagt, waarom de menigte van lastige dieren goed is; tot welk nut zijn al die vliegjes, die ons dag en nacht kwellen? Wat zonden wij verliezen, indien het geslacht der rupsen, der meikevers, der sprinkhanen, die onze velden vernielen, was uitgeroeid? Zulke vragen, die eene menigte menschen billijk toeschijnen, gaan zeer ver. Want men kan ook vragen, waarom de beeren, de tijgers en de leeuwen, in een woord, waarom al de dieren, die den mensch en der kuddo schadelijk, en die evenwel ontwijfelbaar schepselen Gods zijn, geschapen zijn? Vervolgens zou men ook kunnen vragen, waartoe de koude en de hitte, als zij buitengewoon zijn? Waarom ééne vorst de hoop van een jaar wegneemt? Waarom een hagel de vruchten onverwert? Waarom eene overstroming de velden verwoest?

Men moet voor dit alles tot eene Voorzienigheid, meesteres van alles en die van alles gebruik maakt, opklommen. Het voedsel van de vogels zijn de vliegen en de insecten; neem hun voedsel weg en zij sterven. Deze dieren, die wij veroordeelen, omdat zij lastig zijn, zijn bestemd ons lastig te vallen en ons te doen herinneren, hoe gering wij zijn, en dat onze rust door een vliegje kan gestoord worden.

God waarschuwt ons door deze kleine kastijdingen, om andere door onze zonden vergroot en zijner regtvaardigheid waardig, te ontwijken. Hij wil ons vernederen door ons te onderwijzen, en tegen onzen hoogmoed niets anders dan de zwakste schepselen gebruiken. Wij leven in deze wereld gelijk de kinderen, voor wie de kinderlijke straffen dienstig zijn; op eene andere plaats zullen het andere straffen zijn. Wij redeneren zeer slecht, wanneer wij verlangen, dat alles tot ons genoege strekke, en niets tot onze opvoeding en tot onze kastijding.

Wij moeten dus onszelven hervormen, en niet de oegmerken Gods, die altijd even wijs en even regtvaardig zijn, aan welke niets te ontnemen en niets bij te voegen is, hoewel ons zwak verstand het doel niet kan bevatten. Alles wat Hij gedaan heeft, is te zijner tijd goed. Men kan de wonderen Gods niet verminderen, noch aan dezelve iets bijvoegen; zij zijn onbegrijpelijk.

P.

WETENSWAARDIGE BIJZONDERHEDEN

De spoorwegbrug over het Hollandsch Diep. — De lengte dier thans voltooide brug is niet minder dan 2536 meter, meer dan een half uur gaans. De beide oevers van den arm der Maas zijn met elkander verbonden, deels door middel van eene vaste, deels door middel van eene draaijende brug. Het eerste gedeelte, de vaste brug, heeft 14 openingen ieder van 100 meter. Langs den zuiden kant is eene dubbele gierbrug (pont volant) gemaakt met 2 openingen van 16 meter breedte. Het paalwerk der vaste brug bestaat uit 2 rijen, elk van 15 pijlers. De schoot van de brug is geheel van ijzer. Ieder gedeelte van het eene bruggehoofd tot aan het andere, is 12 meter breed en weegt 450,000 kilogrammen, de geheele constructie weegt 6,880,000 kilogrammen. De stukken voor het aanleggen der bogen zijn te Amsterdam vervaardigd. Hunne zamenvoeging heeft plaats gehad te Willemsdorp, het uiteinde der brug langs den kant van Rotterdam. De plaatsing der reusschtige brugbogen werd gedaan door middel van twee overgrootte pontons, welke door vier stoomboten ter plaatse gelept werden. Om ze op de brughoofden te plaatsen maakte men gebruik van den vloed.

De doorgraving van den Mont-Cenis heeft aan een bijna vergeten onderaardschen weg weder eene algemeene bekendheid gegeven. Ruim 300 jaar geleden werd de brug Viso (Mont Visilus), aan welks voet de rivier de Po ontspringt, doorgegraven. In dezen berg, die ruim 12,500 voet hoog is, bevindt zich de tunnel 2800 el boven het oppervlak der zee. Bijna 2200 el loopt deze tunnel door eene harde rotsmassa. Het werk werd omstreeks het jaar 1427 aangevangen, op last van Lodewijk I, markies van Salaces; er is echter niets bekend van de kosten of van den tijd, die er aan zijn besteed.

Verzameld door T. M. L.

KERSTLIED.

Bereid den Heer een effen baan,
Wordt bergen vlak; valleijen rijst:
Uw Vorst, dien eens de wereld prijst,
Der vaders licht en hoop spoedt aan.
't Is Davids Heer en Davids Zoon!
Genade en waarheid zijn zijn kroon;
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

Maak Salems kroost, uw poorten breed,
Blijf, Abrams naam en voorbeeld waard,
Als keurvolk om uw Vorst geschaard;
Zie, volk bij volk rukt aan, gereed,
Opdat het eer dan gij zich buig,
En tot uws Konings eer getuig:
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

Hij komt, maar van geen legermagt,
Maar van geen wereldglans omringd,
En toch alleen zijn oogblik dwingt
Der zeeën trots, der stormen kraecht.
De hoogmoed beeft, de boosheid zwicht
Voor 't magtwoord van zijn Godsgerigt;
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

Heeft ook U de aarde een kruis bereid,
Haar zonden droegt Gij op dat hout,
En kocht, voor zilver niet of goud,
Maar voor uw bloed haar zaligheid.
Uw lijdensweg werd ons gewin,
Dies juicht uw volk met heiligen zin:
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

De glans van Sion is vergaan,
Geen lofied klinkt meer in haar wal,
Haar naam tot schand, haar kroost ten val,
Heeft zij den Christus Gods weérstaan.
Zij viel, maar eeuwig heerscht Gods Zoon,
En klinkt, als lofsalm voor zijn troon,
Ons: Wees gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

C. S. A. v. S.

OUDEJAARSAVOND.

Komt, Christen! eer wij verder treden,
Nog eenmaal 't oog ten hemel heen,
En smelte in lofzang en gebeden
Ons aller hart en stem ineen,
Zoo klimme tot Gods hemelhof
Een laatste lied van dank en lof.

Keerde iemand herwaarts ook niet weder,
Wij blijven een door broederband;
Want Jezus wierp den vijand neder
En ging ons voor in 't Vaderland.
Daar waar geen rouwe woont of pijn,
Zal zalig ons het weérzien zijn.

Welaan dan gaan wij moedig verder,
Hoe snelgewiekt de jaren vliên.
't Geloovig hart mag steeds zijn berder
Als helper zich ter zijde zien;
Hij rigt ons pad, Hij kent zijn tijd,
Hem onze kracht, ons hart gewijd.

Hoor, Vader! onze smeekgebeden,
Neem aan ons staand lofgeklank;
Bij ons vertrouwend voorwaarts treden
Lost elk gevoel zich op in dank.
't Ga al voorbij: — Gij blijft en waakt,
Gij, die uw kinderen zalig maakt.

C. S. A. v. S.